

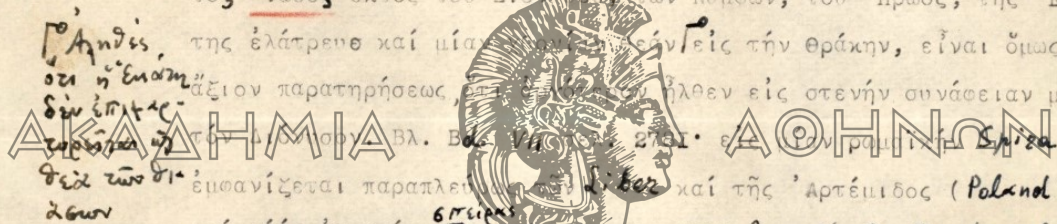
Gr. Kazarov:
Thrakische
Religion
Pant.
Wissens:
Real
encyclo-
pædie
Bd. VII.
Παύλος
Αχάριος
ἐκ τῆς
ἐκδόσεως

13. 'Επίσης εἰς τὴν ζωὴν τῶν θιάσων (Vereinsleben) τῆς Θράκης κατέχουν τὴν κυρίαν θέσιν, αἱ αὐταὶ θεόπητες, αἵτινες συναντῶνται συχνότατα εἰς ἀνάγλυφα καὶ ἀφιερώσεις· οὕτω προπαντός ὁ Διόνυσος, ὁ Ἡρως ἱππεύς, ὅστις κατ'ἐξαίρεσιν εἰς τὴν πατρίδα του ἐμφανίζεται ὡς θεότης τῶν θιάσων [Vereinsgott], αἱ Νύμφαι, ὁ Ἀπόλλων, ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἥρα. Εἰς τὸν θιάσον Ἀθηῶν, πρὸς τὴν Βενδίδα παρατίθενται καὶ οἱ Θρακικοὶ θεοὶ Δηλόπτης, Ἐρμῆς, Πᾶν, Νύμφαι Poland, Freih. Vereinsw. 182, 222, 242. Διὰ τὸν Ἡρακλέα ὡς θεὸν τῶν θιάσων βλ. Bayet, mél. d'arch. et d'hist. XLVI 32.

'Απὸ τὰ νεοεφευρέντα μνημεῖα ἄξιος μνείας εἶναι ὁ βωμὸς ἀπὸ τοῦ Karadzhan, Arch. Anz. 1915, 165, τὸν ὁποῖον ἀφιερώσεν "ἀρχιμύστης" (πρβλ. Cumont, Relig. orient. 309 48). ὁ μυστικὸς οὗτος θιάσος ἐκτός τοῦ Διονύσου, τῶν Νυμφῶν, τοῦ Ἡρώος, τῆς Ἑκάτης ἐλάτρευε καὶ μίαν θεοῦσαν, ἣν εἰς τὴν Θράκην, εἶναι ὅμως ἄξιον παρατηρήσεως, ἣν ἔλαθεν εἰς στενὴν συνάφειαν μετὰ τοῦ Διονύσου. Βλ. Bd. VII σελ. 2731. εἰς τὴν ἑρμηνείαν ἐμφανίζεται παραπληροῦς Dölger καὶ τῆς Ἀρτέμιδος (Poland 208 Διὰ τὰς ἐν Θράκῃ βλ. Bd. VII σελ. 1587. Quandt De Baccho ab Alex. aesthete in Asia min. cultu [Diss. Phil.] ital. XXI 2] 242).

Πρὸς τούτοις ὑπάρχει ἐπιγραφή ἀπὸ τοῦ Malko-Tzirono, εἰς τὴν περιοχὴν Βιζύης, Arch. Anz. 1915, 87· ἱερεὺς βακχείου ἀφιερώνει θεῷ Διὶ Διὶ οὐρανῷ [νύ]σῳ πρβλ. Dölger IXΘYC II 478. (Cook, Zeus II 282 βλ. Bd. IV A σελ. 1168. Σημαντικὴ εἶναι ἡ ἐπιγραφή ἀπὸ τῆς Κανάλια, AB II 6, περιλαμβάνουσα κατὰλογον ἱερέων καὶ εὐεργετῶν θιάσου ἀπὸ τοὺς Ταῦροι προφανῶς λατρῶν τοῦ Διονύσου Ταύρου. τὰ ἐν αὐτῇ συναντῶμενα οὐκ αἰετὰ ὀνόματα παραπέμπουν εἰς τὴν Μικρὰν Σκυθίαν, ὅπου οἱ Θράκες ἀνεμίχθησαν μετὰ τῶν Σκυθῶν (Rostowzew, Izv. der arch. komm. 65, 194, Gesellsch. u. Wirtsch. in röm. Kaiserz. I 34. Tafel, La Cité Dionysopolis Zinzio).

— Διὰ τὴν λατρείαν τοῦ Διονύσου εἰς τὴν πόλιν

Κάλλαςτιν [*Kallatis*] εἶναι σημαντικά τά νεοευρεθέντα
 διατάγματα τῶν θιάσων, *Dacia I. 126. Tafel, Rev. arch. 1925, I*
 258. 264. *Kubitschek, Num. Ztsch. XX 36. Wilhelm, Arch. Anz. Wien* 1928. 129.
 Εἰς τό διάταγμα τό χρονολογούμενον ἐπὶ βασιλέως Κότυος
 (*Banua, Dacia I 363*) μνημονεύονται ξενικά Διονύσια,
 τά ὅποια πιθανόν ἐωρτάζοντο ὑπὸ τῶν Θρακῶν τόν μῆνα Λύκειον
 [*Lykeos*] (*Rohle, Psyche II³ 104*) Ἀπό τήν Διονυσιόπολιν, ἣτις
 ἐλάτρευε τόν Διόνυσον ὡς κτίστην, προέρχεται ἀγαλμάτιον τοῦ
 Πανός τῆς 3. ἐκ. π. Χρ., ἀφιερωμένον ἀπό ἱερέα τοῦ θεοῦ
 ὑπέρ των Βακχεαστῶν (*ADB 188. Tafel, Sa. cit. mon-*
hique de Dionysopolis 69 m 6) καθὼς καί διά δύο μαρμάρινα
 ἀγαλμάτια τοῦ Διονύσου, *F. Roussier, Antiquité en Bulgarie 26*. Διά
 τήν ἐπὶ δακτυλίου γραφήν, θεῶς μυστικῆς τὰρ-
ορέων, ἀπό τήν αὐτὴν ἐκείνην ἐκείνην *PL IV A σελ. 243 I.*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ